treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 378 Barcelona, 27 de Novembre del 1.973 PREU : 5 ptes.

DE LA DETENCIÓ DELS 113

EL T.O.P. DICTA LLIBERTAT PROVISIONAL

EDITORIAL

La nit del dijous 22 arribava la bona nova: El Tribunal d'Ordre Públic havia dictat auto de processament i LLIBERTAT AMB FIANÇA PER A TOTS els demòcrates detinguts a la parròquia de Santa Maria Mitjancera el 28 d'octubre passat i que romanien empresonats.

La llibertat dels 113 constitueix una gran victòria de totes les forces democràtiques i antifranquistes, una gran victòria de l'Assemblea de Catalunya, una seriosa derrota per a la dictadura franquista. Expressa, d'una banda, la força i l'amplitud del moviment nacional -del qual donem extenses referències en aquest número de "Treball" - per la llibertat, pels drets inalienables de la persona humana, per posar fi a la violència dictatorial, per instaurar la democràcia a Catalunya, a tots els pobles d'Espanya. D'altra banda, totes les peripècies que hi ha hagut desde el mateix moment de la detenció dels 113 posen en relleu les vacil.lacions del règim i del seu govern Carrero, les seves divisions i enfrontaments interns, la seva feblesa

(passa a pàg. 2)

L'església catalana, els 113 i la lluita per les llibertats polítiques

La llibertat provisional dels 113 detinguts el darrer 28 d'octubre en una església de Barcelona, acusats de "reunió no pacífica" vinculada a l'Assemblea de Catalunya ha causat enorme alegria entre amplis sectors del poble de Catalunya i entre les forces progressistes de la resta d'Espanya i està essent justament festejada com una gran victòria popular.

Els protagonistes d'aquesta gran victòria són, en primer lloc, els propis detinguts, que es van enfrontar amb decisió i unitat a l'aparell repressiu franquista i que, des de la presó, van ésser l'ànima de la mobilització solidària més amplia registrada a Catalunya ara fa fi de la guerra civil.

* * *

Cal reconèixer un mèrit particular en l'acció que ha aconseguit la llibertat provisional dels 113 als moviments catòlics progressistes, als sacerdots conciliars i als bisbes catalans, que van assumir públicament la defensa dels detinguts a l'església de Santa Maria Mitjancera.

Destaca en aquest camp l'homilia del Cardenal Jubany en la qual es solidaritza amb els 113 i reclama les llibertats de reunió i associació. En ésser divulgada per la premsa va despertar àmplia simpatia entre l'opinió pública dins i fora del nostre país.

L'adhesió dels bisbes de la Seu d'Urgell i Girona a l'homilia del Cardenal Jubany va eixamplar encara més la simpatia popular envers aquesta, sobretot perquè tots dos bisbes varen subratllar el seu recolzament a l'exigència de regular i aplicar els drets de reunió i associació.

Es cert que altres bisbes van callar i que entre ells hi ha l'Arquebisbe de Tarragona, que en aquesta ocasió va defraudar la confiança que li dispensen no pocs catòlics progressistes catalans. Però,a més a més dels bisbes de Barcelona, la Seu d'Urgell i Girona, varen recolzar activament els 113 els priors de les ordres religioses, algunes vicaris i més de 300 sacerdots, per la qual cosa es pot afirmar que l'Església catalana va ésser en aquesta ocasió al costat del poble.

L'escrit solidari amb els 113, signat per 310 eclesiàstics catalans i lliurat als bisbes de la Conferència Episcopal de Catalunya, es clou amb un compromís

"a prosseguir i a continuar en l'acció.. a favor de la justícia i de la llibertat conculcades per la legislació vigent".

"a obrir les portes de les esglésies i dels locals eclesiàstics... a totes les iniciatives que vegin d'acord amb els drets humans".

i expressa la voluntat dels signants de fer-se solidaris "de tots aquells qui, en el nostre país i a fora, a Orient i a Occident, lluiten perquè els homes puguin viure en una societat que protegei-

(passa a pàg. 2)

EDITORIAL (Ve de la pàgina 1)

i inconseqüència, el seu afllament, la incapacitat dels "ultres" per a aplicar la política repressiva que voldrien realitzar.

Contra el primer auto de processament del TOP -que ja concedia la llibertat provisional amb fiança als 113- va interposar recurs el fiscal del Tribunal Suprer, Herrero Tejedor, a instàncies del governador civil de Barcelona i de més altes personalitats, inclosos sens dubte Arias Navarro i Carrero Blanco. Aquest "fet insòlit" (segons expressió del jutge barcelonf) que feia anul.lar en 24 hores, per insuficientment repressiva, una decisió del tribunal especial repressiu que és el TOP, i imposava la presó incondicional per als 113, ha tingut una continuïtat no menys insòlita: El TOP ha desestimat el recurs del fiscal del Tribunal Suprem, dels governants que s'hi aragaven darrera, i ha renovat la seva decisió de posar en llibertat provisional tots els processats, segons sembla amb reducció de les fiances.

Què faran ara els torturadors de la Brigada Político Social que havien amenaçat amb dimitir si els 113 eran posats en llibertat? En quina posició queda el governador Pelayo Ros amb la seva ridícu la nota que denunciava la terrible subversió "atemptatòria a la unitat de la pàtria", que atacava els mitjans de difusió, l'Església, tota i tothom? Massa energics per a tan petit governador!

La Direcció General de Seguretat -el govern- en conèixer la posta en llibertat dels 113, QUE NO HAN POGUT IMPEDIR, mostra la seva ràbia i impotència, el seu afllament, amb l'ordre de detenció d'aquells qui tenien multes per fer-los complir l'arrest substitutori tot i que els recursos contra aquestes multes encara no han rebut resposta. Aquesta decisió ha originat una immediata rèplica ciutadana en suport dels 113 i contra aquesta directa repressió governamental.

En aquestes setmanes la correlació de forces ha crescut de manera visible a favor de les forces democràtiques i antifranquistes, a favor de l'Assemblea de Catalunya, a favor de la convergència d'aquestes forces d'oposició amb la gent que s'aparta del règim, a favor d'una entesa cada vegada més àmplia entre tots els qui estan disposats a posar fi a l'actual estat de coses. La decisió del TOP en relació als 113 és un reflex patent d'aquesta realitat que s'obre camí. Per això AVUI ÉS POSSIBLE IMPOSAR L'ANULLACIÓ DEL PROCÉS CONTRA ELS 113, L'ANULLACIÓ DE LES MULTES IMPOSADES PER LA DIRECCIÓ GENERAL DE SEGURETAT I PEL GOVERNADOR CIVIL. I ARA CAL CENTRAR EN AIXÒ TOTS ELS ESFORÇOS.

Més enllà d'aquests objectius immediats cal avançar amb molta més decisió i audàcia que fins ara en l'exigència del dret de reunió, d'associació, de les llibertats polítiques i sindicals, de l'AMNISTIA. I per fer-ho cal comprendre quina és la situació política, com és de profunda la feblesa del règim, que un conseiedor tan bo de les seves interioritats com és l'Emilio Romero defineix així ("Noticiero Universal", 21-11-73): "Cal reconèixer que des d'aquelle anys seguents a la segona guerra mundial, amb moltes preocupacions diàries, no hi ha hagut cap altre moment més tens que aquest per als governants".

Les exigències de l'altervativa democràtica, dels quatre punts de l'Assemblea de Catalunya, es fonen aquests dies amb les vagues i accions obreres que s'estenen i coordinen en la preparació de la JORNADA GENERAL DE LLUITA DEL 12 DE DESEMBRE convocada per la Coordinadora General de les Comissions Obreres.

La convocatòria, per a finals d'aquest mes, de l'assemblea plenària de la Conferència Episcopal, a la qual tres bisbes de Madrid han cridat a pronunciar se per l'AMNISTIA, és un altre element important en la projecció política que ha d'assolir la lluita per la democràcia amb l'ofensiva més àmplia de la classe obrera i de les forces progressives, amb la convergencia dels més amplis sectors socials i política de tots els horitzons

La llibertat provisional dels 113 és un gran impuls per avançar amb decisió pel camí de la II^{a} sessió de l'Assemblea de Catalunya, la preparació de la qual cal entendre en l'activitat més oberta i massiva, en el plantejanent públic dels quatre punts de l'alternativa democràtica: AMNISTIA, LLIBERTATS POLÍTIQUES, RESTABLIMENT PROVISIONAL DE L'ESTATUT DEL 1932 i COORDINACIÓ AMB ELS POBLES DE L'ESTAT ESPANYOL PER A LA CONQUESTA DE LA DEMOCRÀCIA.

L'església catalana... (Ve de la pàgina 1)

xi i desenvolupi els seus drets fonamentals".

La radicalització de les posicions antirègim de l'Església de Catalunya són en part un reflex de la crescuda del descontentament entre àmplies capes de la societat catalana, inclusivament de la burgesia, però són sobretot conseqüència i part integrant de la crisi a la qual arriben les relacions Església - Estat, de la qual les darreres setmanes han estat episodis principals l'inici dels contactes Vaticà - Govern en vistes a la revisió del Concordat, els incidents ocorrguts a vàries ciutats d'Espanya per la situació existent a la presó "concordatòria" de Zamora i les tensions derivades de la irrupció de la policia a l'església barcelonina de Santa Maria Mitjancera per tal de detenir els 113.

La victòria que suposa la llibertat provisional dels 113, tot i ésser important, cal considerar-la, però, com a un primer pas. Ara cal aconseguir que el procés obert contra ells pel TOP sigui sobreseguit i que s'anul.lin les multes governatives.

D'altra banda hi ha pendents de celebració el consell de guerra contra Pérez Ezquerra i altres obrers de la Tèrmica del Besòs i els dos judicis muntats als advocats laboralistes Albert Fina, Montserrat Avilés i Ascensió Solé. I des de Madrid arriba la nova que el 8 de gener es farà el judici de Marcelino Camacho, el sacerdot García Salve i els altres líders de Comissions Obreres.

Tot això reclama que l'Església catalana, el clerge de Catalunya, els catòlics i sacerdots progressistes catalans, continuïn mobilitzant-se al costat de les forces populars contra tot i cada un dels actes repressius del poder dictatorial franquista.

La resposta a la repressió que ha assolit gairebé alhora la llibertat provisional dels 113, el trasllat a Madrid dels sis sacerdots que feien vaga de fam a la presó de Zamora, l'anul.lació de la condemna imposada arbitràriament al líder obrer sevillà Saborido Galán i la concessió de la llibertat atenuada al dirigent comunista asturià Horacio Fernández Inguanzo, s'ha d'ampliar fins que s'aconseguexi l'amnistia general, que tres bisbes auxiliars de Madrid han proposat que sol.liciti la Conferència Episcopal Espanyola que es reuneix aquests dies.

I, alhora, en aplicar l'orientació que es conté a les recents homilies dels bisbes de Barcelona, la Seu d'Urgell i, Girona, els catòlics i sacerdots progressistes haurem d'ésser una força cada cop més activa en la batalla per imposar els drets de reunió i associació i el conjunt dels drets humans, inscrits a la Carta de l'O.N.U. fa exactament 25 anys.

Els comunistes catalans farem tot el que estigui al nostre abast per tal de reforçar i ampliar les formes d'acció comuna amb els catòlics progressistes en la lluita per aquests objectius i per tal de forjar bases estables de col.laboració projectades cap a la conquesta d'un règim de llibertats i la marxa posterior cap al Socialisme.

Solidaritat amb els 113

ESESA: CARTA SOLIDÀRIA

Treballadors d'ESESA (Badalona) han enviat a Carrero Blanco, amb data 7-XI, una carta que diu, a propòsit de la detenció dels 113:

"Es estranya i ens commou extraordinàriament aquesta detenció, que ha indignat l'opinió pública de Catalunya. En un moment en el qual ens trobem en situacions de privació de llibertat sindical i democràtica; en què l'Administració és incapaç de contenir l'alça galopant del cost de la vida; i en què es produeix una inflació alarmant que empobreix les vides de les classes populars i treballadores, no pot ser un delicte que més de 100 demòcrates es reuneixin per intentar buscar una solució a aquests problemes.

"Nosaltres treballadors ens solidaritzem amb tots els detinguts del passat 28 d'octubre i demanem el seu alliberament immediat".

La carta acaba reclamant el sobreseïment per als advocats laboralistes Fina, Avilés i Solé.

Segueixen 220 signatures.

TOT CATALUNYA

BAGES

La gent lligada a l'ASSEMBLEA DEL BAGES ha tingut després de les detencions una activitat molt superior a la mostrata anteriorment. En solidaritat amb RAMON MAJÓ, de Manresa, i els altres 112 detinguts, es van recollir diners ràpidament als llocs de treball i estudi, a centres legals, en excursions i castanyades. Això ha permès de popularitzar l'ASSEMBLEA i recollir les 100.000 ptes. de la fiança.

TERRES DE LLEIDA

El Secretariat de l'ASSEMBLEA DE LES TERRES DE LLEIDA es va reunir de seguida de ser conegudes les detencions i va suscitar un ampli moviment de solidaritat, juntament amb tots els grups d'oposició i l'opinió democràtica. El degà del Col·legi d'Advocats de la "provincia" es va oferir a assumir la defensa dels detinguts lleidatans, que finalment, segons el DIARIO DE LERIDA del dia 18, ha recaigut en el conegut advocat Simeó Miquel.

El Col·legi d'Arquitectes ha donat 25.000 ptes. per permetre que seguexi funcionant el despatx de l'arquitecte detingut Miquel Angel Soriano. Entre tots els sectors populars s'ha procedit a una notable recollida de diners, tant a la ciutat de LLEIDA com a BALAGUER. S'ha observat un canvi d'actitud de l'església lleidatana, més favorable al moviment antifranquista d'ençà de les detencions.

VALLÈS

ARMCO, Vallès Oriental.- Els treballadors d'aquesta empresa (uns 600) van parar 1 hora i mitja el 7 de novembre en commemoració de la 1ª sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA i en solidaritat amb els 113.

AISCONDEL, Cerdanyola.- Els treballadors d'aquesta empresa de Químiques (1 300 empleats) han recollit més de 2.000 firmes de solidaritat entre els companys de treball i la població, i han lliurat 10.000 ptes. per a BERNAL, ex-jurat de l'empresa, que es troba entre els 113. En aquesta zona es van recollir en poc temps 140.000 ptes.

TERRASSA.- S'ha enviat al TOP un document demanant la llibertat dels detinguts, amb 300 firmes de persones destacades de la ciutat, entre les quals figuren els presidents d'una bona part de les entitats legals. En un matí es van recollir 150.000 ptes. La Permanent de l'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE TERRASSA ha impulsat des del primer moment l'acció solidària a partir de múltiples reunions i entrevistes.

BAIX LLOBREGAT

En aquesta comarca el dia 16-XI s'havien lliurat ja més de 150.000 ptes. i molts paquets de menjar que delegacions locals porten a la Model i a la presó de dones.

Concretament al Prat, a més de garantir la satisfacció de les necessitats econòmiques de la família del detingut JOSEP MONES SUÑOL, els demòcrates van lliurar el 13-XI al fons de solidaritat com 50.000 ptes.

BARCELONA

A les fàbriques tèxtils, a Hispano Olivetti, entre els treballadors de la fusta, el sucre, de banca i conseqüences es recullen firmes i diners. Ja es tenen dotzenes de milers de pessetes.

UNIVERSITAT

Catedràtics i professors de Dret i Econòmiques van anar a Comissaria a interessar-se pels detinguts. S'han celebrat assemblees d'estudiants a quasi totes les facultats. Han aparegut nombrosos cartells, pintades, fulls.

COL.LEGIS PROFESSIONALS

Gestions dels degans de diversos col·legis davant de la policia, el bisbe, etc. Assemblees de col.legiats als col.legis d'Aparelladors i Enginyers.

A les eleccions per l'assemblea de compromissaris del Col.legi de Metges, el detingut Dr. Espasa va ser el segon en nombre de vots recollits. A les eleccions per la Comissió de Defensa (C. d'advocats) va guanyar per unanimitat la candidatura on figuren tres detingudes: M. Avilés, C. Maqueda i M. Oranich. (ResumAPI)

El 24 de novembre les juntes de govern dels col.legis d'Advocats, Aparelladors, Arquitectes, Enginyers i Llicenciats han fet pública una nota en què es solidaritzen amb l'homilia del cardenal Jubany, reclamen els drets de reunió i associació proclamats per la Declaració dels Drets de l'Home i sol.liciten del President del Govern una àmplia amnistia.

* * *

Aquestes només són una mostra parcial de la vasta onada de solidaritat política i econòmica suscitada arreu de Catalunya. Caldria afegir-hi les comarques tarragonines, el Maresme, Sabadell i altres localitats del Vallès, etc. Caldria afegir també les dotzenes de milers de fulls editats i distribuïts per tots els grups polítics, pel moviment obrer i altres moviments democràtics; els cartells i totes les altres formes de propaganda, etc.

Solidaritat amb els 113

CONGRÉS DE LA COMUNICACIÓ

El I Congrés Mundial de la Comunicació s'ha celebrat a Barcelona la primera quinzena de novembre, amb l'assistència de coneguts especialistes de diverses disciplines , tant estrangers (Buckley, Adlan, Forster, Kristeva, Edgard Morin, Umberto Eco, Verney) com espanyols (R. Gubern, Moragas, Coll-Vinent, F. Santos, Aranguren, Vidal Beneyto, M. Vázquez, J.A. Bofill, etc.).

En la sessió final va ser aprovada una resolució de forta càrrega política per la quasi unanimitat dels assistents (uns 150). Entre altres coses, diu:

"Novament hem pogut comprovar que aquesta llibertat ha estat violada:

"a) Amb la prohibició de les experiències del Congrés que havien de dur se a terme en lloce públics a fi de permetre la participació activa dels ciutadans de Barcelona.

"b) Dintre de la tònica general de repressió, amb la detenció i empresonament a tot l'Estat espanyol i, concretament, a Barcelona, de nombroses persones per exercir les llibertats democràtiques, algunes de les quals havien de participar als treballs del Congrés.

"PROTESTEM enèrgicament contra les mesures governatives que han estat preses i CONSTATEM que el I CONGRÉS MUNDIAL DE COMUNICACIÓ HUMANA, en l'esmentada situació, esdevé una comunicació-ficció.

"A més, no podem ignorar que els problemes no sols d'aquest país, sinó de qualsevol altre sotmès a estructura d'opressió, no es poden resoldre amb unes discussions sobre llibertats de comunicació, sinó que exigeixen la lluita política i social a d'altres nivells".

Aquesta resolució, naturalment, no ha pogut ser publicada íntegra a la premsa espanyola.(La Soli tenia la barra de dir que no la publicava "per respecte als lectors"...!)

ESTRANGER

Al XIX Congrés de la Unió Europea de la Democràcia Cristiana celebrat recentment (amb la participació d'Alemanya Federal, Itàlia, Austria i altres països), es va aprovar una resolució que condemna la detenció dels 113, reclama del govern espanyol la seva llibertat i reitera la seva oposició a l'ingrés d'Espanya a la CEE en les actuals condicions polítiques del país.

Han pres posició a favor dels detinguts el cardenal Marty, de París, i altres persones destacades d'Europa i Amèrica. Igualment ho ha fet el sindicat CGT de Renault i altres sindicats i associacions.

Es prepara a Milà pel 1er.de desembre un míting en el qual han de parlar dirigents de les 3 principals centrals sindicals italianes a favor de Camacho i els seus companys, així com dels 113 detinguts de Catalunya.

Més notícies de l'11 de novembre

Les següents notes completen la informació que donàvem al núm. anterior sobre el 2on aniversari de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA a Vic, amb les manifestacions massives de l'Ametlla i Granollers.

CONCENTRACIONS MÚLTIPLES

En veure la impossibilitat de confluir tots a Vic, els manifestants es van dispersar per grups, tal com van poder. Es tenen notícies dels següents punts de concentració: Tona (6 autocars), Pantà de Sau (6 o 7 autocars), St. Julià de Vilatorta, Centelles, Balenyà, Figaró.

A Santa Maria de l'Estany (Bages) es van reunir un centenar de persones, procedents de Manresa i Lleida; després de dinar i fer assemblea, van anar en grups de 6 per les cases del poble a informar de la diada.

Als encontorns de Seva i el Brull es van reunir 400 persones, moltes de Sta. Coloma de Gramenet; a les 14.30 van fer una assemblea on van parlar obrers de Mesa, Seat, la Tèrmica i la construcció. Van decidir manifestar-se a la tornada, a les 20 h., a Fabra i Puig (Barcelona). La manifestació va reunir unes 200 persones.

REPRESSIÓ

El dia 11 les forces repressives van recollir milers de carnets d'identitat, retornats després sense més conseqüències,i van practicar 35 detencions. Dels detinguts, 5 van passar a la presó: Miquel LÓPEZ RIBAS (Malgrat), Narcís FRADERA BOSCH (Mataró), Angel DOMÍNGUEZ CALVO (Tordera), Xavier GRANELL BARCELÓ (Calella) i Xavier MITJÀ SERVICE (Mataró), Aquest darrer, estudiant de medicina de 21 anys i fill d'un metge conegut, fou salvatgement torturat a la caserna de la Guàrdia Civil de Granollers primer i a la comissaria de Via Laietana de Barcelona després. Tots han quedat en llibertat provisional.

No s'hi val!, diu el Governador

Després de més de quinze dies d'haver estat detinguts els 113 demòcrates catalans el Govern Civil ha fet publicar la seva nota sobre els fets.

No és la nota de costum. No hi ha el típic to entre triomfal i provocador. Es certque al final hi ha l'advertiment que s'impedirà "amb tota energia", etc. etc., perquè no hi podia faltar la nota amenaçadora. Però és l'amenaça del feble, proferida sense convicció. Emboli-cada amb referències a un fantasmagòric dret de reunió i assemblea reconegut al "Fuero de los españoles" i amb unes manifestacions demagògiques sobre el suport de l'autoritat a "qualsevol acció per a l'impuls i perfeccionament de la vida de la comunitat nacional".

La nota no aconsegueix dissimular l'amplitud de la unitat antifranquista a Catalunya. I ha d'admetre com un fet, i un fet important, la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya. Recordem que els franquistes havien dit que era una pura invenció!

Una nota sense força, insegura, defensiva, el destinatari principal de la qual és l'Església i particularment el Cardenal Jubany. El règim es dol de l'actitud de l'Església. "Es trist i lamentable", diu el governador civil en referir-se al fet que els antifranquistes es reuneixin a les parròquies. A les acusacions del Cardenal de violació del Concordat només sap al.legar l'excepció de la "urgent necessitat" i recordar que el Concordat parla d'una "fecunda col.laboració" entre l'Església i l'Estat.

El Governador ve a dir: Això no és el que havíem convingut! No s'hi val que es posi de l'altra banda!

12 de Desembre: amb en Camacho i els seus companys!

Per a aquest dia la Coordinadora General de les Comissions Obreres de tot Espanya ha convocat una "jornada general de lluita" PER L'AUGMENT GENERAL DELS SALARIS. PER LA LLIBERTAT DELS DETINGUTS.

En la seva crida, després de denunciar el brutal encariment de la vida, els augments de producció i de beneficis de les empreses, els intents de frenar la lluita de masses per mitjà de la repressió, la Coordinadora General afirma:

"Davant d'aquesta situació... LA LLUITA UNIDA. Ha estat aquesta la que ha deturat la repressió a Pamplona, a la CAF, a la SKF i a desenes i desenes d'empreses i localitats. Es la nostra lluita la que imposa els augments de salaris... La Coordinadora General de les Comissions Obreres cridem tots els treballadors, totes les organitzacions i tots els corrents d'opinió a desfermar una ofensiva superior d'agitació i d'accions a totes les empreses, a tots els sectors socials, per confluir en la jornada general de lluita del 12 DE DESEMBRE...

Companys: Per lluitar pels nostres salaris, pel nostre dret a reunir-nos i associar-nos per organitzar la lluita conjunta contra la patronal, per lluitar per la llibertat i la democràcia, als companys Acosta, Camacho, Fernández Costilla, García Salve, Muñiz, Saborido, Santisteban, Sartorius, Soto i Zamora se'ls acusa de formar part de la Coordinadora General de Comissions Obreres. En ells es vol donar un escarment a tots els treballadors, a les organitzacions obreres i democràtiques. En ells volen culminar el seu odi imposant-los més de 162 anys de presó...

Contra la repressió, per l'amnistia. Per la llibertat dels 10 de Carabanchel. Per la puja general de salaris . Contra l'encariment de la vida. Per les llibertats sindicals i polítiques. TOTS A LA VEGADA EL 12 DE DESEMBRE".

El marc d'aquesta acció.

Aquesta convocatòria de Comissions Obreres es planteja després de mesos d'importants lluites a diversos llocs i nombroses empreses de Catalunya, de nombroses accions que es desenvolupen. La llista fóra inacabable ja que les comptabilitzades arriben a 200. Citem-ne algunes d'importants: SEAT, CONDIESEL, ATSCONDEL, JORESA, JOSA, CISPALSA, ALENA, SUPERPANTALON, ESTAMPACIONES SABADELL, UNIDAD HERMETICA, ASEA/CES, EXIN, LAFORSA, LA SEDA, PYRSA, COSTA Y FONT, TEXTIL RIBA, AUXILIAR TEXTIL MANRESANA, LEMMERZ... I la situació de lluita ha estat i és general a tot Espanya: MADRID (SKF, construcció...), les mines d'ASTURIES, VALENCIA (Vall d'Uxó...), SEVILLA, LLEO, SARAGOSSA, MALAGA, altre cop a PAMPLONA.

Judici al règim

En aquests moments de lluita reivindicativa i de lluita política per la llibertat, de crisi política, el règim es decideix a convocar el judici contra Camacho i els altres dirigents obrers pel 8 de gener. Retenir els 10 a Carabanchel, proposar-se "jutjar-los" i demanar 162 anys de presó ÉS UNA PROVOCACIÓ A LA CLASSE OBRERA, A TOT EL POBLE! Si el règim intenta jutjar la classe obrera cal que aquest judici esdevingui el judici al règim.

Cada acció és ja una molt important resposta de masses, en la mesura que amb la repressió tracten precisament de paralitzar la mobilització de masses pel terror. I EN AIXÒ JA HAN FRACASSAT! Però cal aconseguir també que a cada acció, conscientment, els treballadors vegin la relació estreta que existeix entre llurs reivindicacions concretes i la lluita per la llibertat de CAMACHO i els seus companys.

Cal també saber situar aquesta campanya general per la llibertat dels 10 en la lluita general contra la repressió, NO PER DILUIR-LA EN UNA LLUITA MÉS ABSTRACTA (menys mobilitzadora i menys eficaç, per tant) sinó per lligar-la amb aquelles batalles més polaritzadores a cada moment i lloc, com és ara a Catalunya la batalla en solidaritat amb els 113.

Accions generals, massives, coordinades.

Per això, ARA, cada dia, cal saber plantejar amb força la NECESSITAT que de cada lluita brollin formes concretes d'exigència de la llibertat d'en Camacho: resolucions, acords col.lectius, signatures, acords dels càrrecs sindicals i juntes socials, aturs, manifestacions, mítings, assemblees... Tot al llarg d'aquest any hi ha hagut ja múltiples exemples que demostren que això és possible.

En el marc d'aquesta activitat CONSTANT, és necessari impulsar ACCIONS GENERALITZADES, MASSIVES, COORDINADES en el seu contingut i en el temps.

ACCIONS de masses, on l'avantguarda actua de centre aglutinant, dirigent, en mig de la lluita i converteix en motor de la més àmplia mobilització una lluita o una fàbrica en punta. Es l'experiència de les més importants accions massives en el darrer perfode: SEAT, FERROL, VIGO, LA TÈRMICA, PAMPLONA...

ACCIONS que poden sorgir dels òrgans de coordinació de les masses, en aquest cas de les COMISSIONS OBRERES, però només si recullen allò que senten les masses per transformar-ho en CONSIGNA DE LLUITA. Perquè en tots els casos el centre de decisió real ha d'estar EN LES MASSES. I això cada cop més en el mateix avanç del moviment de masses. Es l'única garantia d'èxit!

Ara es tracta de desenvolupar totes les lluites en marxa, d'impulsar la incorporació de nous destacaments obrers a l'acció, de fer realitat que NO QUEDI NI UNA SOLA EMPRESA SENSE PLATAFORMA REIVINDICATIVA!

Impulsar l'acció i la mutua solidaritat, tot recolzant en les empreses a l'avantguarda de l'acció per tal de generalitzar la mobilització. Avançar en l'explicació del significat del procés contra els 10. Per tal que el 12 DE DESEMBRE resumeixi TOTS els motius de llui

(passa a la pàg. 6)

12 de Desembre...

(ve de la pàg. anterior)

ta de la classe obrera representats en els 10 de Carabanchel.

Un combat de tot el poble

Hem d'aconseguir que el 12 de desembre Catalunya participi activament a les accions que es desenvoluparan a tot Espanya. QUE SIGUI UN DIA D'AGITACIÓ I EXPLICACIÓ, UN DIA DE LLUITA, A TOT ARREU! Milers d'assemblees, milers de mitings, milers de cartells, de pintades, d'octavilles... i totes les formes d'acció, aturs, manifestacions, vaga... QUE ELS TREBALLADORS DECIDEIXIN.

La lluita per la llibertat d'en CAMACHO no és una qüestió exclusiva de la classe obrera. ÉS DE TOT EL POBLE! De tots els qui lluiten per la llibertat. La classe obrera ha de dur amb audàcia la lluita política entorn al procés 1001 a tot el poble.

HEM D'ACONSEGUIR QUE LA BATALLA PER LA LLIBERTAT DELS DEU SIGUI UN MOTIU DE MOBILITZACIÓ DE MASSES. FER DEL 12 DE DESEMBRE UN GRAN DIA DE LLUITA!

Continuïtat de l'acció obrera

Noves empreses es sumen constantment a la llista dels destacaments obrers en lluita. Grans, mitjanes i petites empreses. Sempre els motius inicials són les reivindicacions econòmiques, els salaris fonamentalment, juntament amb la solidaritat proletària. Totes les accions subratllen la combativitat, la disponibilitat de lluita, de la classe obrera.

No sempre la lluita s'ha desenvolupat amb prou maduresa, capacitat de negociació, amb prou capacitat per dirigir la lluita tant en la seva arrencada com en el seu avanç, per lligar la seva continuïtat al necessari enfortiment de la unitat i decisió de lluita a la pròpia empresa i a l'extensió de l'acció a noves empreses a partir de les fàbriques en lluita. En tots els casos, però, la MADURESA COL.LECTIVA demostrada per la classe obrera constitueix el punt de referència per avançar en la comprensió de masses de les actuals condicions de lluita, en l'assimilació de les victòries i les aparents derrotes, per estimular noves accions a tot arreu.

Destaca la continuïtat del procés d'incorporació de noves zones i noves fàbriques amb formes de lluita de primera fila, com aquests dies ha succeït a ALENA de Tarragona i SUPERPANTALÓN de Badalona, on hi ha hagut vaga i ocupació, desallotjament per la policia, assembleses i manifestacions fora de la fàbrica, unes formes o altres de solidaritat de la població...

Destaca també la victòria dels treballadors d'ASEA/CES que han obligat l'empresa a acceptar la dimissió del jurat i la negociació amb una comissió elegida per ells.

Entre les empreses en lluita aquests dies mereixen ésser assenyalades MEVOSA (abans CISPALSA), CONDIESEL, ASEA/CES, ALENA, SUPERPANTALÓN, LA SEDA-TERLENKA, les mines de SALLENT i BALSARENY, PIRELLI, NUMAX, TABACALERA de Tarragona...

La SEDA: una gran batalla

El dia 17 de novembre va començar a La Seda de Barcelona, del Prat, una vaga per reivindicacions salarials i altres qüestions relacionades amb la negociació del nou conveni. Segons informacions de la premsa l'empresa ofereix, com a augment salarial, un 20%, que els obrers no accepten i mantenen la seva petició d'un augment de 4.000 pessetes, igual per a tots.

El dia 22 l'empresa va ordenar el desallotjament de la fàbrica, sota l'amenaça de la força pública. Un miler de treballadors van marxar cap a l'Avinguda de Montserrat i alguns es van concentrat a l'església dels Sants Cosme i Damià, on es van mantenir fins al vespre. A les set i mitja de la tarda uns 2.000 treballadors van fer una assemblea als locals de la CNS i cap a les vuit van manifestar-se per diversos carrers càntrics del Prat.

El mateix dia 22 a migdia la direcció de l'empresa va sancionar tota la plantilla d'obrers amb suspensió de feina i sou per 4 dies.

El dia 23 a las set de la tarda mil obrers es van manifestar per segona vegada, en una marxa pacífica a la qual es van afegir les dones i els fills dels treballadors. Al final de l'Avinguda Verge de Montserrat - segons Tele/exprés - van ser dissolts per la Policia Armada.

El diumenge 25 al matí es van concentrar a una església unes 2.500 persones, entre les quals hi havia obrers de diverses empreses del Prat, que van marxar després en manifestació. Hi ha hagut crides a la vaga general i se sap que la Guàrdia Civil ha amenaçat alguns botiguers perquè no tanquin els seus comerços.

Dilluns 26, al matí, hi ha una altra assemblea de més de 2.000 treballadors. Sembla que hi ha sancions d'acomiadament contra 6 jurats, 8 enllaços i altres 5 treballadors.

Els obrers de la Pianelly-Traversa i de la Cyanenka (aquesta és una empresa lligada a La Seda), ambdues del Prat, han fet aturs en solidaritat amb els obrers de La Seda. A Cyanenka ha participat als aturs el personal tècnic també. Al Prat regna un clima de combat arran d'aquesta notable batalla obrera.

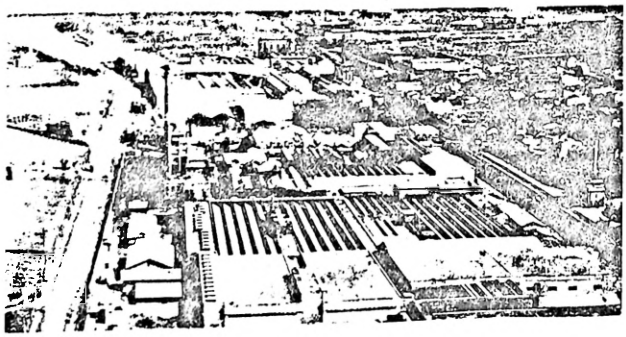

Vida del Partit

Campanya dels 3 milions

UN BON INICI

Amb més o menys de rapidesa i de profunditat, la discussió de la importància de la Campanya d'ajut a la premsa s'ha fet a gairebé totes les organitzacions.

Molten han pres compromisos. Com, per exemple, els de l'organització de Badalona, on els membres del comità local pensen recollir 50.000 pessetes i on les cèl.lules "Adelante" i "Cuba" aportaran 15.000 i 20.000 pessetes respectivament. Com els membres de la Comissió de França del PSUC que ja han donat 1.250 pessetes cadascú. O bé encara com els companys del Comità de Barcelona i del seu grup auxiliar que es comprometen a aportar individualment 5.000 pessetes.(En altres números ja ens havíem referit als compromisos del grup "Felisa de Aragón", de la cèl.lula "Democràcia",i al comunicat del comità de Terrassa). Massa sovint, però, les organitzacions s'obliden de comunicar-nos els seus acords.

Els primers resultats indiquen un bon començament de Campanya de la Joventut Comunista de Catalunya, de les organitzacions del P.S.U. a Terrassa, Cornellà, Sant Joan Despí, Sabadell, de la cèl.lula "Democràcia". El proper número de "Treball", amb la publicació de la segona part de la llista nº 1, establirà una primera classificació parcial de les organitzacions.

Ara ja podem dir que la Campanya entra en la seva fase ascendent. El mes que ve reuneix condicions particulars (desembre és tradicionalment el mes de la solidaritat, el mes en el qual els demòcrates poden contribuir més àmpliament a les necessitats de la lluita), que totes les organitzacions del Partit, que tots els militants, han de saber aprofitar per donar un gran pas endavant cap a l'objectiu dels 3 milions. Les festes de fi d'any han d'estimular les múltiples iniciatives (àpats de germanor, rifes, festes, etc.). Cal impulsar, també, la recollida de molts diners amb les publicacions que ha proporcionat el Comità Central i que són tan adients a tals efemèrides.

Els comunistes catalans sabran tensar, per tant, els seus esforços i preparar en les millors condicions un bon primer balanç de la Campanya, que celebrarem, tal com va indicar la declaració del Comità Executiu, amb l'acollida de l'Any Nou.

Discutim el MANIFEST-PROGRAMA del P.C.E.

Una primera edició del Projecte de Manifest-Programa del P.C. d'Espanya és ja en mans de les organitzacions del PSUC. La importància d'aquest material justifica que li dediquem un espai de TREBALL de cara a estimular-ne la lectura i la utilització.

Primerament, cal tenir en compte que els militants del PSU de Catalunya hem de considerar aquest Projecte com un document nostre, com correspon a la relació existent entre el PCE i el PSUC. A la seva elaboració ha participat una representació catalana i el resultat que en surti - el Manifest-Programa definitiu - serà vinculant per a tots els comunistes de tots els pobles d'Espanya.

En l'estat actual del document cal donar prioritat a la crítica per part de tots els companys del Partit. Per això, els responsables dels diversos comitès han d'anar a les reunions principalment a escoltar, a recollir les opinions de cadascun dels militants. El caràcter d'aquesta discussió fa que es demani als organismes no resolucions aprovades col.lectivament, sinó simples actes dels debats, que permetin de recollir les múltiples opinions individuals, les crítiques, els suggeriments. Aquells companys que ho desitgin poden fer arribar per escrit comentaris i propostes individuals.

Es urgent que els comitès del Partit als diversos esglaons facin una primera discussió en poques sessions de treball, per tal de donar una primera opinió global i estar en condicions d'orientar la discussió de les organitzacions que depenguin d'ells. Posteriorment es podran fer - i caldrà fer - discussions més detingudes i aprofundides.

Tant als comitès com a les cèl.lules cal estimular l'esforç individual de lectura. Però allà on les condicions culturals dels camarades o les dificultats ho aconsellin, pot procedir-se a la lectura col.lectiva, en veu alta, o a una presentació resumida i comentada per part d'algun company més preparat.

El caràcter provisional del text no exclou la seva utilització en seminaris interns o en cursets d'iniciació a la política del Partit de cara a militants o simpatitzants. El Projecte pot ser una magnífica eina de prosselitisme.

TREBALL reitera l'oferiment de les seves planes - la "Tribuna del lector" - com a plataforma de discussió dels problemes suscitats pel text del Projecte, i invita tothom a participar-hi.

Contrast Històric

"La Generalitat intervé directament en la marxa de l'ensenyament, modernitza i adapta els col.legis religiosos abandonats i intensifica la creació d'escoles, (..) aconseguint el 1937 d'escolaritzar tota la població escolar de Barcelona i disminuir fins a un terç els no-escolaritzats de la resta de Catalunya,en relació a l'any 1934". (Del llibre de Gay-Quitllet-Pascual, Societat catalana i reforma escolar, Ed. Laia, 1973)

Es a dir,la Generalitat aconsegueix en temps de guerra allò que la "paz de Franco" és incapaç en més de 30 anys, i 3 anys després de promulgada una Llei que promet un ensenyament general i gratuït... segueixen centeners de mils de nens sense escola.

El camp

ESPECULACIÓ: Això és el que passa amb l'oli

Les recents disposicions sobre l'oli han provocat una situació de pregon malestar i alarma, d'absoluta disconformitat, que ha mobilitzat els pagesos oliverers. S'han reunit en àmplies assemblees per debatre el problema creat. La inquietud s'ha escampat a les cooperatives i se n'han fet ressò les "Hermandades", la C.O.S.A. i els medis econòmics relacionats amb l'oli. Es considera que el decret és socialment inadmissible per tal com perjudica greument els treballadors camperols de l'olivera, que tenen un dels nivells d'ingressos més baixos de la població espanyola.

El pagès oliverer no és responsable de la situació que s'ha creat, ja que ha via venut d'antuvi tota la seva producció a preus molt més baixos. La major part de l'oli es trobava a mans dels grans comerciants monopolistes de l'oli i dels envasadors, que imposen la llei al mercat. Aquest monopoli és la plaga més gran que assota el camp.

Als preus que hom paga l'oliva a l'oliverer el conreu no resulta rendable. Quan tot just el conreador començava de cobrir despeses el Govern va introduir els drets ordenadors a l'exportació, de fins a 16 pessetes. Degut a la manca de rendabilitat, a les comarques olivereres catalanes han estat arrencades gran quantitat d'oliveres els darrers anys.

La campanya que tot just s'ha iniciat es presenta amb mals averanys. Les despeses de conreu s'han incrementat. Els jornals per a la recol.lecció són molt elevats i tot i així no es troba qui vulgui recol.lectar l'oliva, fins i tot ni cedint-los la quasi totalitat del fruit. Possiblement no es recollirà l'oliva a àmplies zones. Les despeses de conreu no es podran recuperar. Plana l'amenaça que s'abandoni l'oliverar, riquesa inapreciable, la pèrdua de la qual lamentarem després.

Els pagesos i el públic es pregunten: Com és possible que s'hagi arribat en aquesta situació insostenible? La resposta és senzilla. Al maig es van exportar 39.366 tones d'oli, de les quals 12.646 d'oli de soja, de preu mòdic. És una quantitat que "...poc més, poc menys, si el compte de la vella no ens falla, ve a ser una cosa així com dues mil tones més que els estocs en poder de la nostra CAT" (Actualidad Económica, 20-9-73). D'altra banda, les deu extractores monopolistes de soja i d'oli de soja no produeixen ni farina ni oli des del juliol i hom diu que no tornaran a funcionar fins el desembre. Endemés, el Govern, en comptes de llençar al mercat oli de llavors de girasol i de soja, reduïa les adjudicacions d'importació de soja, amb la qual cosa es rarificava el mercat de l'oli amb el goig dels grans comerciants i magatzemistes que varen començar d'especular amb l'oli d'oliva, el preu del qual varen enlairar fins a cotes elevadíssimes.

De l'especulació de l'oli se n'han beneficiat, en primer terme, el grapat de grans comerciants i envasadors monopolistes, un reduït nombre de grans oliverers latifundistes i els jerarques que amb llurs disposicions decideixen la política de l'oli, amb la qual cosa asseguren les seves canongies i prebendes.

Els pagesos oliverers catalans donen suport a tots els camperols oliverers en defensa de la fixació d'un preu mínim de garantia per a l'oli, del restabliment de la immediata llibertat d'exportació i de la supressió dels drets ordenadors. Els pagesos entenen que per fixar el preu cal tenir en compte el cost real, sobre la base d'un estudi fet per tècnics agrònoms. Que cal assenyalar un marge de benefici igual als altres sectors de la producció. Consideren també que per als olis verges i extrafruïtats que tradicionalment es consumeixen a l'estranger cal mantenir la lliure exportació i preu, ja que no influeixen gens al mercat nacional.

Els camperols oliverers han de reforçar més que mai la seva unitat i s'han de mantenir alerta. Han de confiar en ells mateixos. No s'han de deixar adormir per mel.lífiues paraules que a l'hora de la veritat es giren contra llurs interessos.

DELS PESCADORS A L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Un grup de pescadors s'ha adreçat a l'Assemblea de Catalunya per exposar els seus problemes més importants. Heus ací una prova del prestigi de l'Assemblea de Catalunya, de la confiança que mereix entre el nostre poble.

Els punts que assenyalen els pescadors com a PRINCIPALS PROBLEMES DELS PESCADORS DE CATALUNYA són els que tot seguit copiem textualment:

1) Ocupació de les jerarquies sindicals i càrrecs de més importància dins els Pòsits i Confraries de Pescadors, per elements addictes a l'actual situació, únics controladors de l'economia interna d'aquestes societats, i totalment aliens al joc democràtic. (Juntes senceres romanen intactes de l'any 39 ençà).

2) Fortíssima especulació amb els preus del peix, com a resultat del procés productors-mitjancers-consumidors, del qual no en són els pescadors els més directament beneficiats.

3) Pèssim funcionament de la Seguretat Social. Només cal dir que el ridícul pagament a la vellesa obliga molts homes d'edat a continuar embarcats.
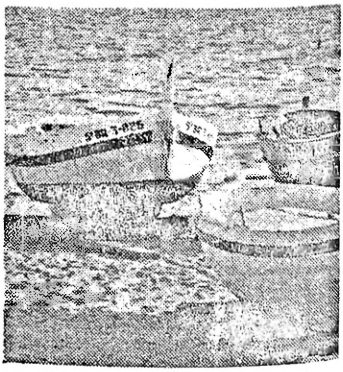
4) Allunyament dels principals camps de la cultura i l'art, que produeix un empobriment espiritual molt seriós i una total despolitització, fenomen general entre les classes populars del nostre país i de tot l'Estat espanyol durant l'actual règim franquista. Cal afegir també una deficient assistència sanitària.